

Z notýsku | Od sousedů

Mým vytrvalcům

VLADIMÍR MAJER

Karla Schneidera z Tábora mi čerstvě připomněl článek kolegy Kamila Jáši. 87letý bývalý voják dělá triatlon a chce v něm závodit „alespoň do devadesáti let“, jak říká. Letos je nadšený vítězstvím v Sudoměřickém triatlonu nad 80 let. Uplaval při něm 120 metrů, uběhl tři kilometry (říká, že s trekingovými holemi), i s jízdou na kole (snad 8 km) měl čas 1:54:42.

„Od roku 1983 o sobě může říkat, že je superželezný muž. Zvládl totiž 5 kilometrů plavání, 250 kilometrů na kole a 50 kilometrů běhu,“ píše kolega.

Podle mého archivu se s Miroslavem Vackem (37) a Karlem Turoněm (28) pustili do plavání v 17 hodin, kdy voda v Jordáně měla dvacet stupňů. Schneider tu dálku ukrauloval za 2:24 hodiny. Po přestávce odstartovali na Stadionu míru běh na 50 kilometrů, 125 koleček. Jíst se neodvážil, jen pil čaj a vodu s glukózou. „A po každém čtvrtém kole jsem si lízl soli jako jelen,“ vyprávěl. V závěru vždycky čtyři kola běžel a páté šel. Při posledním odbíjelo čtvrt na čtyři. Tu padesátku uběhl za 7:12 hodiny.

Doma si chvilku orazil a v 5.45 vyjeli na kolech na Veselí. Pátou cestu skončili 35 minut před uplynutím 24 hodin. Na kole seděli 10:40 hodiny.

Na měřítko tohoto experimentu se nečekalo dlouho. Roku 1986 si supertriatlon zkusil tehdy 40letý Pavel Pochobradský z Jindřichova Hradce v závodě ve Slavkově. Trať 5-250-50 km zdolal za 17:17 hodiny.

„Náhled“ na svého superže-

KAREL SCHNEIDER.

Foto: Deník/Kamil Jáša

lezňáka si udělal i Karel Schneider sám, při prvním mistrovství ČSSR v triatlonu na 3,8 km plavání, 180 km na kole a maraton, v roce 1984 na Bolevaku. Startovalo i třináct Jihočechů. Při zkrácení plavání kvůli chladné vodě z nich byl nejlepší Jindřich Koliha (29), časem 10:32:45 šestnátý ze 156 startujících, Pochobradský dokončil za 11:43:25 na 56. místě (po defektu dlouho hledal po vsi někoho, kdo by mu půjčil gumu...), a Schneider jako 125. měl čas 13:43:42.

Ten v triatlonech závodí i 35 let poté, i když má sotva šanci se zlepšovat. Baví ho to...

ZDENĚK KOPECKÝ A MÍLA SLÁDEK. Foto: Deník/Jarda Vokál

MISTŘI SILNICE

A ještě jednoho takového chci připomenout: Zdeňka Kopeckého z Budějovic (82). Letos uběhl šest maratonů, poslední 8. září v Berouně za 5:36:37. Celkově jich absolvoval 394. Jen osm čs. vytrvalců v historii jich má víc... Koketoval i s delšími tratěmi. Roku 1977 uběhl ve Vítkovcích na stadionu za 24 hodin 200,9 kilometru. Bylo mu tehdy 40 let. „Nohy už mi nešly, bolely kotníky, kolena, svaly... Dokončil jsem pětisté kolo a přerušil. Bolest v levé kyčli už byla nesnesitelná. Před koncem jsem se vrátil a do závěrečného výstřelu uběhl ještě dvě a půl kola,“ vyprávěl pro Jihočeskou

pravdu. Míla Sládek přerušil po 164

km, ale na posledních 70 minut se vrátil a přidal ještě něco na 183,280.

Pak Kopecký, běhající s umělým kyčelním kloubem, dodal: „Smyslem běhání nemůže být, aby se člověk trápil. Proto nevěřím příliš v budoucnost těchto závodů...“ Na otázku, co tedy bylo smyslem jejich běhu, odpověděli s Mílou Sládkem protiotázkou: A proč horolezec stoupá na vrcholy?!

Podobně jako Sládek (v roce 1976 zaběhl 100 km na dráze v čs. rekordu 7:50:06,8, na silnici v Biele další čs. rekord 7:53:39), Jindra Čistota (roku 1978 lídr čs. tabulek časem 7:07:56,8, s vizitkou 80 maratonů a 30 závodních stovek) a další naběhal Kopecký ultramaratonů řadu, ale klasických 42 195 m ho „zajalo“ už na zbytek života.

Tihle senioři, pokud jim zdraví alespoň trochu slouží, závodí dál. Někdy je předbíhají ženy, pořadatelé na ně v cíli čekají a jejich časy po limitu neuvádějí ve výsledcích (naštěstí už je nestahují z trati jako kdysi), ale hrstka diváků zatleská každému, kdo dokončí. Vytrvalostní závod je totiž množinou závodů, každý běží ten svůj. Když má třeba ten, který kdysi za den uběhl přes 200 kilometrů, teď na maraton za pět hodin nebo někdejší superželeznák už k triatlonu potřebuje hole, nikoho to nepohoršuje. Starou slávu jim nikdo nevezme a svým výkonem a projevem nemohou sport poškodit, mohou jen pro něj získat další, a s každým dalším maratonem Kopeckého je má poklona před ním hlubší...

A ti, kteří to „zabalí“, když se přestanou zlepšovat? – Ale to je přece jejich věc! Mají toho za sebou moc (Míla Sládek měl před 20 lety už 807 závodů, s tréninkem celkem přes 125 000 naběhaných kilometrů), a mne ani nenapadne se „pohoršovat“ nad tím, že už nezávodí...

Jste ohromní, smekám před vámi, kluci!